

TRAŽE MEGDAN, TRAŽE ZBRK

ZEMLJORADNJA MARKA KRALJEVIĆA

Dosadio Marku megdan,
Odluči se za presedan,
Ma trajao i dan jedan.

Dosadi mu vojna slav,
Pa u sebi plana prav,
Zemljoradnjom da se bav.

Takvom Marku pade um
Da uzore carski drum.
Kako Marku to na um

Njemu odmah plug na drum,
Dok se nije predvoum.
Pritisnuo Marko plug,

Ore druma kao lug,
Zabrazdio brazdu dug,
Izorao dubok prug,

Zabrazdio puta pola,
Brazdu vuče sa dva vola,
Ore druma do Stambola.

Video ga drumski car,
Sebe pita da l' se var,
Da na oči nema kvar.

Uveri se nije varka,
Opet svoje oči čarka,
Kraljevića pozna Marka.

Ore druma s vola par,
A to jeste strašan stvar,
Jer čega će biti car.

Pufem posla neke Turke
Da igraju s Markom žmurke.
Turci kažu: Marko mor . . .

A on njima: Ne gaz or.
Oni mole nemoj put.
Marko njima da učut.

Ponoviše Turci opet.
Marko njima: Ne zanovet.
Kad Turaka reče čet:

Što uzora puta pola?

Uze Marko da ih škola,
Tukući ih sa dva vola,
Satara ih u Stambola.

Zatim Marko caru id,
Da mu kaže šta se zbid,
Priterao caru zid.

Car se pravi da je lep,
Može Marko da načep,
Hvata duku svojim džep.

Daje Marku mnogo par,
Šalje Marka prema Hvar,
Od oranja da odmar.

9,55 g — matanović mljenko

MARKO KRALJEVIĆ I ALIJA ĐERZELEZ

Po prošlosti suncu žarkom,
Ide šarac jahan Markom,
Preko šuma kao parkom.

Traže megdan, traže zbrk.
Marko silan, povrh mrk,
Tulumb vina njemu srk.

Posebno mu strašni brk,
Kad ih digne sunce smrk,
Ko ih sretno strah ga crk.

U susret im dođe trk
Djerzeleza manji brk,
Djerzelezu jezik grk.

Hoće proba svoju snagvu,
Ne zna čuva svoju glavgu,
Zametao s Markom kavgu

Neće da se skloni s put,
Napravio Marka ljut,
Krojeći mu pola skut.

Njemu Marko čim se nadlju,
Slomi koplje kako zgrablju,
Do ruku mu seče sablju.

A Djerzelez posle sveg,
Stvori leđa prema njegov,
Glavu dade u svoj beg.

Imao je Marko topus,
A taj topus širok opus,
Koji može strašno bus.

Mahnu Marko sa taj topus,
Upotrebi njegov opus,
Djerzeleza zemlji spus.

Potom Marko Djerzelez
U brkove svoje svez,
Marko jaše, a on gez.

Istoriju, staru tetk
Upitajte o tom pretk

KROKI SKLUPČANIH SATOVA

Okrnjena brazgotinama, gipka
kugla od sedefa tinja —
urla mi iz grkljana.

Napušten na otpornom gajtanu
večernjeg zalaska
lagano krećem ka rubu.

Prevazilazi me obzorje
nedočekane raskoši:
sijaset nežnih dodira.

Dremež utrnulih oblaka
tišti rumene lugove,
šušte krtole tulipana.

Držim grafit i dijamant,
drobim ih, zatim cela smeša
postaje plen stalnog ciklona.

Nekada sam morske zvezde
farbao istarskom zemljom
i prodavao gojaznim turistima.

Svetlina fenjera prikazala se
pri spomenu predaka
u konzervu istorije šutnutih.

Jezik degenerika
ponavlja dosadan, tupi šablon
— spužva apsorbuje torzirane orgulje

Skidaš sve sa sebe
ogrnuća u muziku Led Zeppelina
ljubavi puno, puno ljubavi.

Sviraju na padinama
drečavih tonova slučajnost
zgrabljena iz napetog bustera.

Zatičem sebe sa elegijama
glibim parabolom
duboko bordo svršetka.

Elastika šine bezgranično
opkoljava kupanje bahantkinja
u pohoti beskrupuloznog jezera.

Nepojmljivo šuštanje
kao da bilo šta postoji
osim dolazeće pogrebne povorke.

Iz improviziranog ugla
može se promatrati
smena iznurenih trenutaka.

Ekran baca na okolne stvari
ljagu tračnica kroz cvokot
motiva mrtve prirode.

Sufon jedva nikle omorike
kontinuelno, kontinuelno
teku razorne supstance.

U menzuru došljaka
potopljena katoda globusa
izdvaja začepljene srčane komore.

Opet škramam ezoterične znake
podsećaju na moju neizraslu bradu
pored toga živim životom sotone.

Sve se slilo u zamršenu sliku
stenovit stisak pameti
humka sa vidovitim ožiljkom.

Iznad centralnog sevanja
bučne sekunde mrdaju se
luckasto u futur kužeći.